

จากใจผู้เขียน

ผ่านมาสองปีแล้วกับนิยาย **มายาปรารถนา** นิยายโรมานซ์เรื่องแรกและเรื่องเดียวของโรส อีกทั้งยังเป็นนิยายเรื่องแรกในนามปากกาโรส นิยายเรื่องที่ทำให้โรสยังเดินอยู่ในถนนสายน้ำหมึกมาจนถึงวันนี้

เราผ่านอะไรมาด้วยกันมากมาย มายาปรารถนาเป็นนิยายที่ทำให้โรสรู้จักการพิมพ์นิยายด้วยตัวเอง หรือที่เรียกว่านิยายทำมือ ซึ่งเป็นการเริ่มจากศูนย์ เริ่มโดยไม่มีความรู้เกี่ยวกับการทำหนังสือใด ๆ โดยสิ้นเชิง เริ่มด้วยการเรียนรู้ไปในทุก ๆ กระบวนการ จนกระทั่งหนังสือเสร็จเป็นเล่มให้จับต้องได้

ยังจำได้ดีถึงความรู้สึกหัวใจพองโตในวันนั้น ไม่เคยคาดฝันว่าจะมีวันที่จะทำหนังสือออกมาเป็นเล่มได้ แต่ก็เป็นไปแล้วกับนิยายเรื่องแรก **มายาปรารถนา**

ขอบคุณ ขอบคุณ ขอบคุณ คนอ่านที่เป็นจุดเริ่มต้นของทุกอย่าง หากไม่มีคนอ่านที่ถามหาหนังสือเป็นเล่มในวันนั้น วันนี้อาจจะไม่มีสำนักพิมพ์โรสบุ๊กส์ สำนักพิมพ์ที่จัดพิมพ์นิยายของโรสทุกเรื่องก็ได้

เนื่องในโอกาสครบรอบสองปีของนิยายเรื่องนี้ โรสจึงตัดสินใจจัดพิมพ์ **มายาปรารถนา ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๒** ซึ่งแม้จะ

เป็นงานพิมพ์ซ้ำ แต่ผู้อ่านก็ยังให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นผา^ดคั้ง
เช่นเคย

ขอบคุณนะคะ ขอบคุณจากหัวใจ

Rose

บ้านที่เฟิร์ท ออสเตรเลีย

๑๓ มิ.ย. ๕๙

บทนำ

“พี่ขอโทษ ลิต้าเขาท้องกับพี่ พี่ต้องรับผิดชอบ”

ชายหนุ่มผู้เป็นคู่หมั้นบอกกับเธอด้วยสีหน้าสำนึกผิด มือใหญ่ของเขากุมมือเล็กกว่าของคนที่ได้ชื่อว่าเป็นเพื่อนสนิทของเธออย่างให้กำลังใจ ทั้งสองนั่งอยู่บนโซฟาตัวเดียวกันตรงหน้าเธอ ในขณะที่หญิงสาวยืนกอดอกอยู่ด้วยสองแขนอันสั้นระริก

“เราขอโทษ เราไม่ได้ตั้งใจ ลินยกโทษให้เรานะ”

ลลิตาเงยหน้าที่มีน้ำตาคลอหน่วยขึ้นพุดกับเธอบ้าง

“นี่ขนาดไม่ได้ตั้งใจยังล่อกันเสียท้อง อยากรู้จริง ๆ ว่าถ้าตั้งใจนี้จะขนาดไหน” ลลิตาพุดเสียงเข้มอย่างประชดประชัน มองเห็นน้ำตาเม็ดโตที่คลอคลอในหน่วยตากกลมโตของเพื่อนสนิทหยดเฝาระวากับว่าคำพุดของเธอสร้างความเจ็บปวดให้กับเจ้าหล่อนจนต้องหลังน้ำตา

ว่าแต่ใครที่ควรจะรู้สึกเจ็บปวดมากกว่ากัน ผู้หญิงหน้าโง่

อย่างเธอที่ไว้ใจคนรักและเพื่อนสนิท ไม่เคยหวาดระแวงในความสัมพันธ์ของคนทั้งสอง จนมารู้อีกที่เขาสองคนก็มีลูกด้วยกันแล้ว หรือผู้หญิงหน้าด้านที่สามารถแย่งคนรักของเพื่อนไปกกจนต้องปองได้ลงคออย่างลลิตาเพื่อนสนิทของเธอกันแน่

ใครกันแน่ที่ควรเจ็บปวด ใครกันแน่ที่ควรร้องไห้น้ำตาไหลในเวลานี้

“กลับไปเถอะ ฉันอโหสิให้” ลลิตาพูดเสียงเย็นซาราวกับไม่รู้สึกรู้สา ทั้ง ๆ ที่ภายในเต็มไปด้วยอารมณ์หลายหลาก ทั้งเสียใจ ผิดหวัง เจ็บปวด โกรธแค้น แต่เธอจะทำอะไรได้ ทุกอย่างล่วงเลยมาถึงขนาดนี้ เธอจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงให้เขาทั้งสอง

หญิงสาวรูตแหวนออกจากรถจักรยานเร็วที่ผู้ชายตรงหน้า เคยบรรจงสวมให้เมื่อสองปีก่อนออก ก่อนจะวางลงบนโต๊ะหน้าโซฟา หลังพยายามกลืนก้อนสะอื้นที่ขึ้นมาจากที่ลำคอ หญิงสาวกล่าวเสียงเบาหวิว

“นี่แหวนของคุณ เอาคืนไป และออกไปจากบ้านฉันได้แล้ว ฉันไม่ต้องการเห็นหน้าพวกคุณสองคนอีก”

ลลินถอดชุดกระโปรงยาวผ้าฝ้ายสีขาวสายเดี่ยวที่ใส่ทับชุดว่ายน้ำอยู่ออกวางลงบนโต๊ะข้างเก้าอี้ชายหาดแล้วลุกขึ้นยืนเต็มความสูง หญิงสาวอยู่ในชุดบิกินีสีดำสองชิ้นเปิดเผยเรือนร่างระหงสมส่วน ผ้าสามเหลี่ยมผืนเล็กเบี่ยงล่างถูกผูกไว้ด้วยเชือกเส้นเล็ก ๆ ข้างสะโพก ส่วนทรงสล้างถูกห่อหุ้มด้วยผ้าขนาดไม่ต่างกันนักสองชิ้นผูกเป็นปมคล้องคอและคาดแผ่นหลัง นอกจากนั้นแล้วก็ไม่มีความมดงามของผิวเนียนละเอียดสีน้ำผึ้งและหน่นเนื้อแน่นอันได้มาจากการออกกำลังกายอยู่เสมออีก

ผืนน้ำสีเขียวมรกตจรดกับผืนทรายละเอียดสีขาวราวกับแป้งที่มองเห็นอยู่ตรงหน้า เรียกร้องให้หญิงสาวลงไปแหวกว่ายหยอกเินกับคลื่นลูกไม่ใหญ่่นักอย่างไม่สนใจเปลวแดดที่แผด

เผา น้ำทะเลเย็นสบายช่วยคลายความร้อนจนแทบลืมไปแล้วว่า
แดดยามบ่ายนั้นจัดจ้าเพียงใด

หญิงสาวว่ายน้ำสลับกับขึ้นมานอนพักผ่อนเก้าอี้ชายหาด
ดื่มน้ำมะพร้าวสดเย็นชื่นใจที่มีเฟิงชายอยู่ไม่ห่างจากชายหาด
มากนัก มีความสุขกับการอยู่กับตัวเองและชื่นชมความงามที่
ธรรมชาติสรรค์สร้างจนเกือบจะลืมความทุกข์ที่หอบมาจาก
กรุงเทพฯ ด้วย

เกือบ...แต่ยังไม่ลืม... และคิดว่าคงไม่สามารถลืมได้ง่าย
ๆ เพราะความทุกข์ที่เธอเพิ่งประสบมามันช่างน่าอดสูจนไม่อยากจะ
อยู่สู้หน้าผู้คนทีเดียว และนั่นจึงทำให้หญิงสาวเดินทางมาที่นี่...
กระบี่...

หลังจากที่คู่นั้นและเพื่อนสนิทรวมหัวกันทรยศเธอด้วย
การมีสัมพันธ์กันจนฝ่ายหญิงตั้งครรภ์และมาสารภาพกับเธอ
พร้อมน้ำตานองหน้า ลินต้องแสร้งทำเป็นเข้มแข็งและยอมเป็น
ฝ่ายถอยด้วยการถอนหมั้นกับคู่นั้นหนุ่ม เธอไม่อยากจะถามว่า
ทำไมเขาสองคนถึงทำกับเธอได้ลงคอ ไม่ต้องการคำตอบหรือ
คำอธิบายใด ๆ เพราะถึงอย่างไรมันก็ไม่ทำให้อะไรดีขึ้น ในเมื่อ
เขาสองคนพอใจและต้องการกันและกัน เธอก็ยอมที่จะเป็นฝ่าย
ถอยออกมาเอง กลับมาอยู่กับตัวเอง รักตัวเอง ปรรนเปรอตัวเอง
ด้วยงานล้างานสองสัปดาห์เพื่อมารักษาแผลใจในจังหวัดที่มี

ทัศนียภาพของห้องทะเลอันสวยงาม หญิงสาวหวังว่าความสงบ
งามของธรรมชาติจะทำให้เธอเข้มแข็งขึ้นจนสามารถกลับไป
เผชิญหน้ากับคนทรยศ และสู้หน้าผู้คนที่รู้ข่าวอันน่าอดสูนี้ได้
อย่างไม่สะทกสะท้าน

ลลินใช้เวลาที่ชายหาดจนพระอาทิตย์ลับฟ้า จึงขึ้นมา
อาบน้ำชำระร่างกายที่ห้องพัก จากนั้นเดินไปยังร้านอาหารของริ
สอร์ตซึ่งสร้างเป็นเทอเรซยื่นลงไปทะเล โต๊ะอาหารถูกจัดวาง
เต็มพื้นที่กว้างขวางของร้าน ทุกโต๊ะถูกวางติดระเบียงกระจกสูง
เพียงอก เปิดรับลมและกลิ่นอายทะเลที่พัดแผ่ว กระจกใสทอด
ผืนน้ำที่มองเห็นปีสีเทาภายใต้แสงสลัวของยามเย็นที่ทอดยาว
สุดสายตา

ด้านข้างของร้านเป็นถึงใส่อาหารทะเลสดที่ยังว่ายนอยู่ใน
ในน้ำ รวมทั้งกระบะบรรจุน้ำแข็งบดที่มีอาหารทะเลหลากชนิด
วางอยู่ให้เลือก ซึ่งพ่อครัวของร้านจะจัดการทำอาหารให้ตามเมนู
ที่ลูกค้าสั่ง ทั้งนี้เพื่อรับรองกับลูกค้าว่าอาหารทะเลที่ร้านสดแบบ
ยังมีชีวิตอยู่ที่เดียว

หญิงสาวใจไม่แข็งพอที่จะชี้เป็นชี้ตายให้กับสัตว์ที่ว่ายน้ำ
อยู่ไปมา จึงเพียงสั่งข้าวผัดปูซึ่งเป็นอาหารจานเดียวง่าย ๆ มานั่ง
ละเลียดรับบรรยากาศอันรื่นรมย์ กับไวน์ขาวรสดีอีกแก้วเท่านั้น

หลังเสร็จจากรับประทานอาหารเย็น หญิงสาวพาตัวเองไปนั่งดื่มที่

บาร์ของรีสอร์ท ซึ่งเป็นบาร์ที่ตั้งอยู่บนชายหาดด้านหน้ารีสอร์ท รอบ ๆ บริเวณเป็นตะเกียงน้ำมันให้แสงสว่าง ทุกโต๊ะมีเทียนจุด กลางโต๊ะ เพิ่มบรรยากาศให้ดูโรแมนติก คู่รักชาวต่างชาติหลาย คู่นั่งอิงแอบกันดื่มเครื่องดื่มรสดีสลับกับจุมพิตดูดีที่คงจะ รสชาติล้ำเลิศไม่น้อยไปกว่าเครื่องดื่มที่วางอยู่บนโต๊ะเลย

ตรงหน้าหญิงสาวเป็นค็อกเทลสีแดงอมส้มเสิร์ฟมาใน แก้วก้านสั้นทรงสูง ปากแก้วด้านหนึ่งมีส้มฝานชิ้นบาง ๆ เสียบ อยู่ ลินนยยกแก้วขึ้นดูเครื่องดื่มรสชาติขึ้นลิ้นนิด ๆ จากवादกำที่ ผสมอยู่เข้าปาก แต่ด้วยความหอมหวานของน้ำผลไม้และความ เย็นของน้ำแข็งที่ใช้ผสมทำค็อกเทล ทำให้รู้สึกสดชื่นเหมาะที่จะ นั่งละเลียดรับลมทะเลอุ่น ๆ ที่พัดผ่านสัมผัสผิวกายผะแผ่ว

“Sex on the Beach ของคุณรสชาติดีไหม”

เสียงทุ้มเป็นภาษาอังกฤษที่ส่งมาจากด้านหลัง เรียกให้ล ดินผละสายตาจากท้องทะเลเบื้องหน้า เอี้ยวตัวมองหาเจ้าของ เสียง ก่อนที่สายตาจะปะทะกับชายหนุ่มรูปร่างสูงใหญ่ในชุดเสื้อ อีดีพอดี้ตัวและกางเกงขาสั้นแค่เข่า สวมรองเท้าแตะแบบคิบบเผย ให้เห็นนิ้วเท้าเรียวยาวเล็บเท้าสะอาดตัดสั้น

“อยากรู้ก็ส่งมาลองสิคะ” จากที่ตอนแรกเกือบจะสะด etail หน้าใส่เพราะเป็นคนแปลกหน้าที่เธอไม่รู้จัก แต่เพราะมองเห็น เขายิ้มให้ด้วยท่าทางเป็นมิตร หญิงสาวจึงตอบอย่างเสียไม่ได้

“ลองกับคุณได้ไหม” เขาถามกลับยิ้ม ๆ นัยน์ตาสีเขียว
แกมน้ำตาลหรือที่เรียกว่าสีเฮเซลจ้องตาทะลึงสาวนิ่ง มองเห็น
ประกายบางอย่างไหวระริกอยู่ในนั้น

ลลินถึงกับรื้อถอนวาทไปทั้งตัวกับสายตาคู่นั้น เธอไม่
แน่ใจแล้วว่าเขากำลังพูดถึง Sex on the Beach ในแก้ว หรือ
sex on the beach กับเธอกันแน่

“ผมหมายถึงนั่งดื่มกับคุณได้ไหม” เขาเปลี่ยนคำพูดที่ฟัง
ดูชัดเจนขึ้นเมื่อเห็นเธอจ้องเขานิ่งด้วยดวงตาเบิกโตนิด ๆ อ้า
ปากค้างหน่อย ๆ นัยน์ตายังเป็นประกายระยับเช่นเดิม จากนั้น
เดินตรงเข้าหาหญิงสาว ยื่นมือมาตรงหน้า แนะนำตัวเองด้วย
ท่าทางสบาย ๆ

“คริสตอฟ เรียกผมก็ว่าคริสก็ได้”

“ลลินคะ” ลลินตอบสั้น ๆ ไม่ยื่นมือไปสัมผัสกับมือที่ยื่น
ส่งมาก่อน มองเห็นชายหนุ่มยักษ์ใหญ่ก่อนจะดึงมือกลับ

“คุณยังไม่ตอบเลย ให้ผมนั่งดื่มกับคุณได้ไหมครับ”

“ฉันอยากอยู่คนเดียว” ตอบหลังจากหันหน้ากลับไปยัง
ผืนทะเลเบื้องหน้า ก่อนที่จะหันขวับไปยังผู้ที่ยื่นอยู่ด้านหลังเมื่อ
ได้ยินเขาตอบคำเธอ

“คุณอยู่คนเดียวมาทั้งวันแล้วนี่”

“คุณ...รู้ได้ยังไง” ถามน้ำเสียงตระหนก ในใจนึก

หวาดกลัวขึ้นมา เธอคิดผิดหรือถูคนะที่มาเที่ยวคนเดียว ถ้าผู้ชาย
คนนี้เป็นฆาตกรโรคจิตที่แอบสะกดรอยตามเธอทั้งวันและตอนนี้
เขาก็กำลังเข้ามาหาเหยื่อละ คิดแล้วก็เหลือววมองรอบกาย หาก
ผู้ชายคนนี้ทำอะไรบ้า ๆ ขึ้นมา จะมีใครเข้ามาช่วยเธอหรือเปล่า
นะ

“อย่าทำหน้าอย่างนั้นสิ ผมไม่ใช่โรคจิต” ชายหนุ่มพูด
กลัวหัวเราะราวกับลวงรู้ความคิดเธอ นัยน์ตาเป็นประกายวิบวับ
ด้วยความขบขัน

“ก็แค่บังเอิญผมก็พักที่รีสอร์ทแห่งนี้ บังเอิญใช้เวลาตลอด
บ่ายที่ชายหาด และบังเอิญนั่งกินข้าวเย็นในร้านอาหารของริ
สอร์ท...เหมือนคุณ”

“คุณ...เห็นฉันที่ชายหาดหรือคะ” ถามแล้วก็หน้าร้อนวูบ
ถ้าอย่างนั้นเขาก็ต้องเห็นเธอในชุดบิกินี...

“ใช่ แล้วก็เห็นคุณกินข้าวเย็นคนเดียวและตอนนี้ก็นั่งดื่ม
คนเดียว”

“คะ เพราะฉันอยากอยู่คนเดียว คุณจะปล่อยให้ฉันอยู่คน
เดียวได้หรือยังคะ” ถามน้ำเสียงติดรำคาญ อยากให้เขาไป ๆ เสีย
แต่ดูเหมือนผู้ชายคนนี้จะไม่เข้าใจภาษาคน เพราะเมื่อเธอไม่
อนุญาตให้เขานั่งด้วยเสียที เขาก็ถือวิสาสะเดินมานั่งลงบนเก้าอี้
ตรงกันข้ามกับเธอ ก่อนจะเลิกคิ้วน้อย ๆ เป็นเชิงถามว่ามีปัญหา

อะไรหรือเปล่าเมื่อเห็นใบหน้าบึ้งตึงของหญิงสาว

“ได้โปรดเถอะค่ะ ฉันอยากอยู่คนเดียวจริงๆ” ลลิตาขอร้องเสียงอ่อน เธอไม่อยู่ในอารมณ์อยากทำความรู้จักกับใคร

“ของบางอย่างทำคนเดียวก็ไม่สนุก อย่างการลองลิ้ม Sex on the Beach” เขาวាយืม ๆ ก่อนจะทำมือเรียกบริกรให้เข้ามารับคำสั่ง และเพียงครู่เดียว Sex on the Beach อีกแก้วก็ถูกนำมาวางลงตรงหน้าเขา ชายหนุ่มยกเครื่องดื่มสีสวยขึ้นดื่ม ก่อนจะชวนคุย

“ทำไมคุณถึงอยากอยู่คนเดียว”

“ฉันต้องตอบคุณด้วยหรือคะ” ลลิตาถามกลับยวน ๆ หวังว่าเขาจะทนความไร้มารยาทของเธอไม่ได้แล้วปล่อยให้เธอได้อยู่คนเดียวเสียที แต่ดูเหมือนเขาจะไม่ได้สนใจกับท่าทางของเธอสัก เพราะยังคงจ้องมองเธอด้วยท่าทางครุ่นคิด ก่อนจะพึมพำเบา ๆ

“อืม...ถ้าให้เดา...ออกหัก?” ถามพลางเลิกคิ้ว

“เรื่องของฉัน” หญิงสาวตอบน้ำเสียงสะบัดเมื่อคำถามของชายหนุ่มกระแทกใจจนอยากจะทำกริตรี่องออกมา มองเห็นคนตรงหน้ายิ้มกว้างราวกับถูกอกถูกใจหนักหนา

“คุณออกหักจริงๆ ด้วย!” เขาพูดด้วยน้ำเสียงตื่นเต้นราวกับเด็กที่เล่นเกมทายปัญหาแล้วทายถูก หากหญิงสาวกลับไม่

ตื่นตื่นด้วย

“ฉันไม่ได้ออกหัก”

“ไม่เอาหน้า ลลิน แค่อกหักเอง คุณไม่ต้องทำตัวเปื้อนโลก
ขนาดนี้ก็ได้” ชายหนุ่มพูดเสียงอ่อนราวปลอบประโลม

“ฉันบอกว่าไม่ได้ออกหัก” ลลินย้ำคำเดิม การที่ถูกคู่หมั้น
กับเพื่อนรักหักหลังนี้ เรียกว่าอกหักหรือเปล่านะ ไม่...ไม่ใช่...เธอ
ไม่ได้อกหัก แต่เธอหลังหักต่างหาก หลังหักเพราะสองคนที่เธอ
รักช่วยกันหักหลังเธอ และเมื่อความคิดกระหวัดไปถึงสองคนนั้น
น้ำตาที่แห้งเหือดไปทั้งวันก็พร่างพรั่งออกมาอีก

คนที่นั่งตรงข้ามลุกขึ้นแล้วก้าวเข้ามานั่งข้าง ๆ เธอ มือ
ข้างหนึ่งวางพาดพนักเก้าอี้ที่เธอนั่งอยู่ อีกข้างก็รัดเช็ดน้ำตาให้
ด้วยท่าทางอ่อนโยน

“เฮ้ ไม่อกหักก็ไม่อกหักสิ ไม่เห็นต้องร้องไห้เลย” เขาว่า

น่าแปลกที่ลลินนั่งนิ่งยอมให้เขาเช็ดน้ำตาให้แต่โดยดี
อาจจะเพราะคาดไม่ถึงว่าเขาจะถึงเนื้อถึงตัวรวดเร็วเช่นนี้ จึงนั่ง
นิ่งอย่างทำอะไรไม่ถูก หญิงสาวอยากจะทำเช่นนั้นมากกว่า
ยอมรับว่าหล่อนมีความรู้สึกพอใจกับความอบอุ่นที่ได้รับจาก
สัมผัสของคนแปลกหน้าที่กำลังรู้สึกอยู่ที่นี่

“คุณอยากเล่าให้ผมฟังไหม ผมเป็นผู้ฟังที่ดีนะ”

หญิงสาวได้ยินเสียงทุ้มกระซิบถามซิดติดไปหู ลมหายใจ

ร้อน ๆ ของเขาเป่ารดข้างแก้มและใบหูจนขนลุกชูไปทั้งกาย

“คุณเที่ยวไปขอรับฟังปัญหาของชาวบ้านแบบนี้บ่อยไหมคะ” ถามอย่างประชิดประชั้น ก่อนจะนิ่งไปเมื่อได้ยินคำตอบของเขา

“เฉพาะกับคนที่ผมรู้สึกพอใจเท่านั้น”

“คุณพอใจกับอะไรง่ายจังนะคะ”

“ก็ไม่เสมอไป แต่คุณ...มีอะไรที่ไม่น่าพอใจหรือ”

“เยอะแยะไปค่ะ”

“บอกผมสิ”

ถามกลับทันควันจนคนที่มีอะไรไม่น่าพอใจถึงกับนิ่งไปสักพัก นิ่งสิ...เธอมีอะไรไม่น่าพอใจหรือคู่หมั้นของเธอถึงได้ไปมีสัมพันธ์กับเพื่อนรักกลับหลังเธอเช่นนี้

“เห็นไหม...คุณก็บอกผมไม่ได้” เขาถามด้วยน้ำเสียงมีชัย

“บางที่คู่หมั้นฉันอาจจะบอกคุณได้”

“คุณมีคู่หมั้นแล้ว” น้ำเสียงของเขาแฝงความประหลาดใจอย่างปิดไม่มิด

ลลินเห็นหน่วยตาคมคุ่นั้นไหววูบไปเล็กน้อย หญิงสาวยิ้มชนิด ๆ ก่อนจะยื่นนิ้วที่เคยสวมแหวนหมั้นที่บัดนี้ว่างเปล่าให้เขาดู นิ้วที่ยังมีรอยแหวนจาง ๆ ให้เห็น

“เคยมีค่ะ”

“ผมเสียใจด้วย” ชายหนุ่มพูดหลังจากหลุบสายตามองมือของเธอ น้ำเสียงไม่บ่งบอกอารมณ์

“ฉันเพิ่งถอนหมั้นได้ไม่ถึงสัปดาห์” เธอบอกเขา ไม่เข้าใจตัวเองเช่นกันว่าทำไมต้องบอกเขา และทำไมถึงยอมให้เขาแนบชิดอยู่เช่นนี้

“เพราะเรื่องนี้คุณเลยทำตัวเปื่อโลก?”

“คงงั้นมั้งคะ”

“ผมจะทำให้คุณหายเปื่อ” ชายหนุ่มว่าพลางหลิวตาให้ จากนั้นหันไปเรียกบริการซึ่งยืนอยู่ไม่ไกลนัก ก่อนจะสั่งเครื่องดื่มชนิดเดิมหลังจากสองแก้วที่วางอยู่บนโต๊ะพร้อมลงจนเกือบหมด

ลลินต้องยอมรับกับตนเองว่าเขาทำให้เธอหายเปื่อได้จริง ๆ อย่างน้อยก็ในตอนนี้มีเขานั่งดื่มเป็นเพื่อน ชายหนุ่มเป็นเพื่อนคุยที่ทำให้เธอรู้สึกเพลิดเพลิน และเป็นผู้ฟังที่ดีจนเธอรู้สึกสบายใจมากพอที่จะเล่าเรื่องราวรักสามเส้าอันน่าอดสูระหว่างเธอกับคู่หมั้นและเพื่อนรักให้เขาฟัง และหลังจากได้ระบายให้ใครสักคนฟังแล้ว หญิงสาวรู้สึกว่าคุณทุกข์หนักหน่วงที่เธอแบกมาเต็มหัวใจถูกลดทอนลงไปบ้าง

ในตอนที่สองคนนั้นมาหาที่บ้านและสารภาพกับเธอถึงความสัมพันธ์ที่พวกเขามีต่อกัน ลลินยังไม่เคยบอกใครแม้แต่บิดามารดา ด้วยไม่ต้องการให้พวกท่านไม่สบายใจและเป็นห่วง

ส่วนเพื่อนรักที่เคยพูดคุยกันได้ทุกเรื่องก็กลับกลายมาเป็นคู่กรณีเสียเอง หญิงสาวจึงเก็บทุกอย่างไว้กับตัว และพาหัวใจอันบอบช้ำมาที่นี่เพียงลำพัง เมื่อมีชายหนุ่มแปลกหน้าที่พอพันคินี้ไปแล้วเขาและเธอคงจะไม่ได้พานพบกันอีก และเรื่องราวที่เธอเล่าให้เขาฟังก็ไม่มีความหมายอะไรต่อเขา เธอจึงตัดสินใจเปิดเปลือยความทุกข์ที่แบกอยู่ให้เขาช่วยรับฟัง ซึ่งเขาก็นิ่งฟังนิ่ง ๆ ไม่ตัดสินว่าใครถูกใครผิด แต่เมื่อเธอเล่าจบลง เขายิ้มน้อย ๆ และบอกกับเธอเสียงนุ่ม

“เขาโง่งที่ห้าแบบนี้กับคุณ แต่ผมดีใจ เพราะหาไม่แล้วคนที่อยู่กับคุณคือนี้นคงเป็นเขา...ไม่ใช่ผม”

“แล้วคุณล่ะคะ...คริสตอฟ...เล่าเรื่องของคุณให้ฉันฟังบ้างสิ” หญิงสาวถามหลังจากที่รู้สึกว่าเขารู้เรื่องราวบางส่วนในชีวิตเธอมากกว่าเพื่อนบางคนเสียอีก ในขณะที่เธอไม่รู้จักเขาเลย นอกจากเขาชื่อคริสตอฟ คนแปลกหน้าที่ ‘บังเอิญ’ เห็นเธออยู่คนเดียวมาทั้งวัน

“ผมชื่อคริสตอฟ มาจากวิน ผมหมายถึงถึงเวียนนา... ออสเตเรีย ผมมาพักผ่อนสั้น ๆ ที่นี่ และโชคดีที่ได้พบคุณตั้งแต่วันแรก”

“ดูคุณมั่นใจจังนะคะว่าการพบกับฉันคือความโชคดี” หญิงสาวยิ้ม ๆ หลังจากได้ระบายความทุกข์ที่แบกไว้ออกไป

บ้าง ได้เพื่อนคุยถุกคอก และได้แอลกอฮอล์จากเครื่องดื่มหลาย
แก้วที่ดื่มเข้าไป ทำให้ลึนรู้สึกรื่นรมย์พอที่จะพูดเล่นหัวกับ ‘คน
แปลกหน้า’ ที่กลายมาเป็นเพื่อนคุยและเพื่อนดื่มได้อย่างไม่เคอะ
เขิน

“แน่นอนลึน” ชายหนุ่มว่า ไบหน้ายิ้มละไม

เขาดูเป็นคนอารมณ์ดีเหลือเกิน นับแต่นั่งคุยกันอยู่หลาย
ชั่วโมงนี้ลึนยังไม่เคยเห็นเขาหน้าบึ้งเลย

หลายชั่วโมง! นี่เธอนั่งคุยกับเขาแบบลืมเวลาจนผ่านไป
หลายชั่วโมงแล้วจริง ๆ หรือ หญิงสาวแอบยกนาฬิกาข้อมือขึ้นดู
เวลาด้วยไม่อยากจะเสียมารยาท แล้วก็ต้องตกใจเมื่อเข็มบน
หน้าปัดนาฬิกาบอกว่าอีกไม่กี่นาทีก็จะตีสองแล้ว

เด็กขนาดนี้เขี้ยวหรือ...เธอยังไม่รู้สึกกังวลงุ่นเอาเสียเลย แต่
รู้สึกมีเมามาอยู่ไม่น้อยจากแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไป หญิงสาวจึง
เอนหลังพิงพนักเก้าอี้ พริ้มตาหลับ ไบหน้าแหงนงงน้อย ๆ แต่
แล้วก็ต้องลืมตาเมื่อรู้สึกถึงลมหายใจผ่าวร้อนที่อยู่ไม่ห่างจาก
ไบหน้า พร้อมเสียงพรั่วที่เปล่งออกมาจากกริมฝีปากหนาที่
มองเห็นอยู่ไม่ไกลนั้น

“อย่าทำท่าทางแบบนี้”

“ทำไมคะ” ถามอย่างไม่เข้าใจแท้จริง

“เพราะมันทำให้ผมอยากจูบคุณ”

คำพูดของเขาทำให้ลลินร้อนวูบวาบไปทั้งกาย หลบ
สายตาลงมองริมฝีปากที่จะกระทำกริยาที่ว่ำนั่นซึ่งกำลังค่อย ๆ
ขยับเข้ามาใกล้เรื่อย ๆ

จูบหรือ... เธอจะยอมให้เขาจูบหรือลิน... หญิงสาวถาม
ตัวเอง ก่อนที่จะรู้สึกตระหนกกับความคิดที่ตอกลับมาก เธอ
อยากให้เขาจูบ... อยากจูบผู้ชายคนนี้แม้จะเพิ่งรู้จักกันไม่นานก็
ตาม

จะเป็นไรไปเล่า ชีวิตเป็นของเธอ เคยเป็นคนดีรักนวล
สงวนตัวมาตลอดแล้วสุดท้ายเป็นอย่างไร สุดท้ายคู่หมั้นที่เธอรัก
ก็ทิ้งเธอไปหาคนอื่นที่พร้อมจะปล่อยตัว ถ้าเธออยากปล่อยตัว
บ้างแล้วจะเป็นไร

คริสตอฟ... เขาทำให้เธอลืมความทุกข์ ทำให้เธอรู้สึกราว
กับเป็นคนสำคัญ รูปร่างหน้าตาเขาก็ถูกใจ จะเป็นไรไปที่เธอจะ
หาความสุขให้ตัวเองกับผู้ชายที่พอใจในระยะเวลาสั้น ๆ... ไม่
เป็นไรเลย...

ลลินหลับตาอรับสัมผัสที่ดูเหมือนจะวิโรคุดูท่าทีของเธอ
และขยับเข้าหาทันทีเมื่อมองเห็นท่าทางยินยอมพร้อมใจของเธอ
หญิงสาวเผยอริมฝีปากกับริมฝีปากอุ่นร้อนที่แนบลงมาก่อนจะ
ขยับช้า ๆ เริ่มสัมผัสหวิว

ริมฝีปากที่แนบลงมาพร้อมปลายลิ้นที่ส่งเข้ามารัดเกี่ยว
เรียวลิ้นของเธอทำให้ลลินรู้สึกซาบซ่านไปทั้งกาย ใช่ว่าหญิงสาว
จะไม่เคยจูบ สองปีกับคู่หมั้นหนุ่มก็มีถึงเนื้อถึงตัวกันบ้าง แต่จูบ
ที่เธอเคยรู้จัก ไม่มีอะไรเหมือนกับจูบที่กำลังได้รับจากผู้ชายคนนี้
เลยแม้แต่หยดน้ำ

ริมฝีปากหนาของเขาตะโอบมจูบอย่างเรียกร่องหิวโหยแต่
หวานซ่านอยู่ในที่ ทุกจังหวะดูดดึงคลั่งเคล้าสลับระหว่างเรียวลิ้น
และกลิบปากที่เขามอบให้ ทำให้หญิงสาวรู้สึกพว้าเบลอ
ประสาทสัมผัสทั้งหมดรับรู้เพียงสัมผัสสรวมจากริมฝีปากชัดเจน
ของเขาที่ปลุกเร้าความรู้สึก ปลุกความต้องการให้ตื่นพีรด

จุมพิตร้อนรุ่มเร้าของริมฝีปากสองคู่ที่บิดเคล้าอย่างไม่มีใคร
ยอมใคร แทะบจะทำให้ลลินขาดใจหากชายหนุ่มจะไม่ถอนจูบ
ออกเสียก่อน หญิงสาวรีบสูดอากาศเข้าปอด พลังหายใจหอบ

กระชั้น เมื่อลืมนตาขึ้นก็มองเห็นนัยน์ตาสีเฮเซลกำลังจ้องมองปากของเธอด้วยสายตาราวกับอยู่ในห้วงฝัน กลีบปากของเขาเรื่อสีอยู่ท่ามกลางแสงไฟ เดอว่าคงจะเพราะบาดเจ็บเกี่ยวกับริมฝีปากของเธอเมื่อสักครู่นี้

ยังไม่ทันได้คิดอะไรต่อ ชายหนุ่มก็นำมือไปหน้าเข้าหาเธออีกครั้ง หญิงสาวเผยอปากเปิดทางให้ลิ้นอุ่นรุกรานเข้ามาดูตติงรัดเกี่ยวกับลิ้นของเธอตามอำเภอใจ ก่อนที่เขาจะเปลี่ยนมาดูตติงริมกลีบปากกลางของเธอราวหยอกเข้า สองมือใหญ่ประคองศีรษะภายใต้กลุ่มผมหยิกยาวตามธรรมชาติให้แขนงงรับสัมผัสจากเขาได้ถนัดถนี่ ก่อนจะแนบหน้าผากกับหน้าผากของเธอ ปลายจมูกโค้งเชื่อมจมูกเล็กอันพลางกล่าวเสียงเบาซิดริมฝีปากเห่อร้อน

“คุณกำลังทำให้ผมสูญเสียการควบคุมตนเอง รู้หรือเปล่า”

คำพูดของเขาทำให้ลลินรู้สึกพอใจอย่างประหลาด เธอทำให้ผู้ชายคนหนึ่งสูญเสียการควบคุมตนเอง ผู้ชายที่ดูมีความมั่นใจในตัวเองสูง ผู้ชายหล่อเหลาที่มีเสน่ห์ทางเพศล้นเหลือ กำลังสารภาพกับเธอด้วยนัยน์ตาฉ่ำเยิ้มด้วยความเสนาหา ว่าเขาสูญเสียการควบคุมตนเองเมื่อได้สัมผัสเธอ

ช่างห้าวอดีตคู่หมั้นที่ไม่เห็นค่าเธอสิ ยังมีคนอื่นที่เห็นว่าเธอน่ารักน่าใคร่ ไม่เห็นจะต้องมาเสว้าไศกกับผู้ชายที่ไม่มีความ

มันคงพอเลย ส่วนผู้ชายคนนี้... พຽ່ງนี้ก็จะไม่ได้พบเจอกันแล้ว
เธอจะขอใช้เวลากับเขาหาความสุขให้ตัวเอง สัมผัสของเขาทำให้
เธอรู้สึกราวกับล่องลอยอยู่บนสรวงสวรรค์ก็มีปาน

ทั้งสองนั่งแลกสัมผัสตี๋มด้ากันอยู่นานเพียงใดก็สุดรู้
เพราะเมื่อหลงอยู่แต่กับสัมผัสที่ทำให้มีนเมาได้ไม่แพ้แอลกอฮอล์
ก็ดูเหมือนทุกสิ่งรอบกายจะไร้ความหมาย มีเพียงริมฝีปากและ
ลิ้นอุ่นร้อนเจ๋นจัดของเขาเท่านั้นที่ครอบครองประสาทสัมผัส
ทั้งหมดของเธอ

“บาร์ปิดแล้ว... กลับห้องเถอะ” ชายหนุ่มพูดเสียงนุ่มซิด
ริมฝีปาก ก่อนจะจูบหนัก ๆ ราวกับห้ามใจไม่อยู่

ลลินมองไปรอบ ๆ กาย พบว่าบาร์ที่เคยคึกคักกลับเงียบ
เหงา โต๊ะที่อยู่รอบ ๆ ว้างเปล่า ตะเกียงน้ำมันที่เคยมีเปลวไฟลุก
โพล่งให้แสงสว่างก็ถูกดับลงเกือบหมด ช่วยยืนยันว่าบาร์ได้ปิด
ให้บริการแล้วจริง ๆ

“ไปสิคะ” ตอบพลางหลุบสายตาลงมองออกกว้างภายใต้
เสื้อยืดพอดีตัว อยู่ ๆ เธอก็รู้สึกเขินอายขึ้นมาอย่างไม่ทราบ
สาเหตุ มองเห็นเขาขยับตัวลุกขึ้นและยื่นมือมาให้ หญิงสาว
วางมือเล็กลงในมือใหญ่ที่บีบกระชับ พาเธอเดินกลับห้องพักซึ่ง
ตั้งอยู่ไม่ห่างจากบาร์มากนัก

ระหว่างทาง สองหนุ่มสาวเดินเคียงกันมาเงียบ ๆ ลลินห

ลุบสายตามองพื้นจึงไม่ทราบว่ามีอีกฝ่ายจ้องมองใบหน้าด้านข้างของเธอด้วยสายตาอำหวน สายตาที่แม้แต่เจ้าตัวเองก็ไม่รู้ว่ามันจะโชนแสงแห่งความพึงพอใจได้รุนแรงปานนั้น

คริสตอฟพาหญิงสาวเดินมาจนถึงหน้าห้องของเธอโดยที่เจ้าของห้องไม่ได้บอก ส่วนลลินก็มัวแต่่วนวายอยู่กับความคิดของตนจนลืมเอะใจว่าเขารู้ว่าเธอพักห้องไหนได้อย่างไร

หลังจากที่หญิงสาวไขกุญแจเปิดประตูห้องและทำท่าจะก้าวเข้าไป ชายหนุ่มก็คว้าเอวบางเข้ามาแนบชิดก่อนจะโน้มใบหน้าเข้าหาใบหน้างาม ประทับริมฝีปากลงไปบนริมฝีปากคู่อหวนที่เผยอรับสัมผัสจากเขาในทันที

จากสัมผัสอ้อยอิ่งในตอนแรกค่อย ๆ ล้อลึกเรียกร้อน ซึ่งอีกคนก็สนองตอบอย่างเร่งเร้าไม่แพ้กัน มือใหญ่ข้างหนึ่งประคองศีรษะด้านหลังของหญิงสาว อีกข้างเคลื่อนคลึงสะโพกนั้นแน่น สองร่างโอบรัดแนบชิดจนลลินสัมผัสได้ถึงความต้องการของเขาที่ดุจดั่งหน้าท้องของเธอ และนั่นยิ่งทำให้เธอรู้สึกราวกับเลือดเดือดพล่านไปทั้งกาย

“ผมเข้าไปนะ” เขากะซิบเสียงพรั่น น้ำเสียงวอนขอ

ลลินลืมหามองเห็นเปลวไฟแห่งคำอุทธรณ์ลุกโผลงอยู่ในหน่วยตาคู่นั้น ไฟที่ตอนนี้ก็เผาผลาญเธอจนแทบไม่มีสติหลงเหลืออยู่แล้ว

หญิงสาวไม่ตอบคำขอของเขา หากยกมือขึ้นในมือใบหน้า
ของชายหนุ่มลงมาหริมฝีปากที่ตะโถมจูบอย่างเรียวร้องของ
เธอ

ไม่จำเป็นต้องถามซ้ำ คริสตอฟพาร่างในอ้อมแขนก้าวเข้าไป
ในห้อง ใช้เท้าผลักประตูปิด ก่อนจะยื่นมือไปกดล็อก แล้วขยับ
ไปยังเตียงกว้างกลางห้องโดยที่ริมฝีปากไม่ละจากกันแม้แต่วินาทีเดียว

ทันทีที่แผ่นหลังสัมผัสที่นอนพร้อม ๆ กับร่างใหญ่ที่ตาม
ลงมาแนบชิด ลินบอกกับตนเองว่านี่เป็นโอกาสสุดท้ายที่เธอจะ
หันหลังกลับ แต่สัมผัสอุ่นร้อนที่เลื่อนจากริมฝีปากไปดูตุ่มเม้มเบา ๆ
ที่ตั้งหู ละเลียดเต็มไปตามต้นคอระหง เร่งเร้าความรู้สึกช่าน
สยิวที่รอการปลดปล่อย ก็ทำให้หญิงสาวปฏิเสธโอกาสสุดท้าย
นั้นอย่างไม่ไยดี

เสียงครางในลำคออย่างรัญจวน รวมทั้งร่างหยัดแฉ่น
แขนงแยบรับสัมผัสของเขา ทำให้คริสตอฟเร่งนำหน้ากรุกรานให้
หนองหนักขึ้น เขาอยากให้เธอมีความสุขกับสิ่งที่เขากำลัง
ปรนเปรอให้ หญิงสาวที่ทำให้เลือดในกายเขาเดือดพล่านตั้งแต่วินาที
ครั้งแรกที่เห็นเธอถอดชุดเดรสออกจากกายเมื่อตอนกลางวัน
เผยให้เห็นเรือนร่างระหงสมส่วนสวยงามในชุดว่ายน้ำน้อยชิ้นจน
ทำให้เขาแทบลืมหายใจ

ชายหนุ่มขยับจับมพิตเร้าร้อนจากลำคอระหง ะเรื้อยลง
มายังหน้าอกที่ขยับขึ้นลงถี่ ๆ ตามลมหายใจกระชั้นของผู้เป็น
เจ้าของ เพียงดิ่งเบา ๆ ชูดแม็กซีเตรสเกาะอกที่หญิงสาวใส่อยู่ก็
เลื่อนลงไปเกาะอยู่ใต้ทรงวงค่างาม ลื่นอุ่นขึ้นละเลียดเลาะร่องลึก
ระหว่างสองเต้าที่เบียดชิดซึ่งถูกโอบล้อมด้วยชั้นในลูกไม้โปร่ง
บาง มองเห็นปลายถันที่ชูขึ้นรับสัมผัสความราวดอกไม้ชูช่อ
รับแสงอรุณ ชายหนุ่มอดไม่ได้ที่จะหยุดพักทายยอดทรงวงค่างาม
นั้นด้วยปลายลิ้นและขบเบา ๆ อย่างหยอกเข้าทั้ง ๆ ที่ยังมี
ผ้าลูกไม้ห่อหุ้มพันนาการ มือข้างหนึ่งเลื่อนไปปลดตะขอเสื้อ
ชั้นในทางด้านหลังแล้วดึงทิ้งอย่างไม่ไยดี อีกข้างลูบไล้เต้า
ครัดเคร่งเต่งตึงอย่างหลงไหล พอใจจนกายแทบระเบิดกับอาการ
ตอบรับของหญิงสาว ที่ตื่นเร้าแค้นหยัดเปิดทางให้เขาสัมผัส
รุกรานอย่างสะดวกตามอำเภอใจ เสียงครางที่ลอดออกมาจาก
ปากอิมสวบอกเขาว่าเธอพึงพอใจกับสิ่งที่เขากำลังทำ

“สวยเหลือเกิน” ชายหนุ่มพึมพำเสียงพรว้า มองทรงสล้าง
ครัดเคร่งตอบรับสัมผัสของเขาอย่างไหลหลง ตอนทีเห็นเธอใน
ชุดบิกินีตัวน้อยว่าสวยแล้ว แต่เทียบไม่ได้เลยกับทรงอกเปล่า
เปลือยที่เห็นอยู่ตรงหน้า สวยจนทำให้เขาแทบขาดใจด้วยความ
ปรารถนา ความต้องการพุ่งโลดจนรู้สึกลับเจ็บ

ชายหนุ่มดึงชุดกระโปรงยาวที่ยังเกาะรัดอยู่บนร่างงาม

ออกอย่างใจร้อน จนทั้งร่างเหลือเพียงกางเกงในลูกไม้ตัวจิ๋ว
ปกปิดเนินเนื้อที่ไม่เคยมีใครได้เห็นมาก่อน คริสตอฟพรหมจุ่มพิต
ลงไปตามหน้าท้องแบนราบ ขบเม้มเบา ๆ สลับกับตัวดิ้นอ่อนขึ้น
รัวระริกไปบนผิวเนื้อเนียน

“โอ...คริสตอฟ...โอ” หญิงสาวครางเรียกชื่อเขาแทบฟัง
ไม่ได้ศัพท์ เมื่อชายหนุ่มเลื่อนสัมผัสต่ำลงไปกว่าหน้าท้อง สอง
มือของหญิงสาวขยุ้มผสมชายหนุ่ม ใจอยากดึงเขาให้ออกห่าง
เพราะลื่นร้อน ๆ นั้นแทบทำให้เธอขาดใจตายด้วยความชาน
เสียว หากสองมือกลับกระทำตรงกันข้ามกับที่คิด เมื่อกอดศีรษะ
เขาให้แนบชิดพร้อมสายหยัดสะโพกเข้าหาใบหน้าที่ชุกอยู่
ระหว่างต้นขาที่อ้ากว้างทั้งสองข้างของเธอ

ชั้นในที่เป็นปรากรางขวางกั้นระหว่างผิวเนื้อในจุดที่เป็น
ส่วนตัวที่สุดของเธอกับลื่นของเขาหลุดออกไปตั้งแต่เมื่อไรไม่รู้
เลย หญิงสาวรับรู้เพียงสัมผัสแผ่วเบาของปลายลื่นอ่อนนุ่มที่
ละเลียดอยู่ในจุดอ่อนไหวที่สุดของเธอ แต่แม้จะเป็นสัมผัสที่แผ่ว
เบา แต่อำนาจของมันกลับรุนแรงจนเธอแทบระเบิด

ลื่นรู้สึกถึงคลื่นความปรารถนาถูกดึงให้เข้ามารวมกัน
อยู่ในจุดที่ปลายลื่นของเขากำลังทำงานอย่างแข็งขัน ความรู้สึก
ที่เขม็งเกลียวและตาโถมรุนแรงพร้อม ๆ กับสัมผัสของเขาที่หนัก
หน่วงขึ้น

หญิงสาวรู้สึกถึงความรู้สึกกดดันบางอย่างที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน ความกดดันรุนแรงที่กำลังจะระเบิด เธอหลับตาสาย ตีระชะ พลังกล่าวอ้อนวอนอย่างน่าสงสาร

“ไม่... คริสตอฟ... ไม่... ได้โปรด... หยุด...” เธอกำลังจะขาดใจตาย ได้โปรดหยุดก่อนที่เธอจะตาย

“ปล่อยมันออกมาลิน... ปล่อยมันออกมา” เขาบอกเธอ เสียงพรัว แค่มองเธอตื่นเร้าด้วยถูกแผดเผาจากอารมณ์แห่งดำฤชณา ก็แทบทำให้เขาแตกพว้างไปพร้อม ๆ กัน เขารู้ว่าเธอใกล้แต่จะขอบสวรรค์เต็มที ชายหนุ่มจึงเร่งเร้าสัมผัสสุภกรานให้หนักหน่วงขึ้นจากทั้งปลายลิ้นและปลายนิ้ว จนในที่สุดหญิงสาวก็กระตุกเกร็งพร้อมกรี๊ดร้องอย่างสุขสม

ลลินรู้สึกราวกับล่องลอยขึ้นสู่สรวงสวรรค์ คลื่นความสุขสมอันเกิดจากสัมผัสอันเจิดจ้าของเธอที่ทำให้เธอแทบขาดใจตาย เมื่อแตกพว้างก็สาดซัดผลัดกันหญิงสาวให้ลอยละล่อง โอบล้อมด้วยความรู้สึกสุขกระสันอย่างที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน

ความรู้สึกของการปลดปล่อยรุนแรงทำให้หญิงสาวถึงกับน้ำตาไหล นอนระทระทวยด้วยรู้สึกราวกับหมดสิ้นเรี่ยวแรงไปกับความสุขสมที่เพิ่งผ่านพ้น

เห็นชายหนุ่มขยับขึ้นมาแนบริมฝีปากอุ้งลงมาบนริมฝีปากของเธอ ก่อนจะเงยหน้าขึ้นมายิ้มให้ นัยน์ตาฉายไสน

ประกายแห่งความปรารถนาไม่ปิดบัง

ลลินยิ้มตอบชายหนุ่มที่ทำให้เธอแทบขาดใจตายด้วยความสุขสมก่อนที่จะเบิกตากว้างเมื่อเห็นว่าเขายังอยู่ในเสื้อผ้าเต็มยศ!

เขาไม่ปล่อยให้เธอได้มีเวลาคิดถึงสิ่งอื่นใดนาน ริมฝีปากผ้าวร้อนของเขาแนบลงมาหากลีบปากอิมของเธออีกครั้ง คราวนี้เขาจู่บราวกับจะสูบวิญญาณเธอให้หลุดออกจากร่าง ลินอ่อนนุ่มตวัดพลิกแพลง พันเกี่ยวเรียวลิ้นที่ไม่เจนจัดเท่าของหญิงสาวจนแทบไม่มีโอกาสหายใจหายคอ สลับกับขบเม้มดูดดึงกลีบปากที่เห่อร้อนเพราะสัมผัสเรียกร่องของเขา

หลังจากการปลดปล่อยรุนแรงที่เพิ่งผ่านไปเมื่อสักครู่ ลลินรู้สึกผ่อนคลายจนพร้อมที่จะหลับลงได้ทุกเวลา แต่พอชายหนุ่มขยับเข้าหา ปากบดเคี้ยวกลีบปากเธอ มีอใหญ่ดูบได้ผิวนี้นเปลือยเปล่า สลับกับนวดพื้นคลึงเกล้าทรวงสล้าง อารมณ์ราวพายุที่เพิ่งสงบลงก็ลุกโผลงขึ้นมาอีกครั้ง

หญิงสาวหัวใจเต้นแรงด้วยรู้ว่าปลายทางของความชานกระสันนี้สวยงามเพียงใด เธอตื่นเต็นยินดี รอที่จะสัมผัสกับความรู้สึกสุขสมนั้นอีกครั้ง แต่แล้วก็ต้องครางอย่างขัดใจเมื่อชายหนุ่มผละออกจากร่างที่บิดเร้าด้วยความรัญจวนจากสัมผัสของเขา หากยังไม่ทันได้ประท้วง ก็รู้สึกถึงร่างใหญ่ที่แนบลงมา

อีกครั้ง คราวนี้แตกต่างด้วยผิวสัมผัสของเสื้อยืดที่เขาใส่อยู่เมื่อสักครู่ กลายเป็นผิวเนื้ออุ่นตึงแน่นไปด้วยมัดกล้ามเนื้อแนบชิดกับผิวเนื้อเปลือยเปล่าของเธอ

คริสตอฟชุกไบหน้าใช้ชอกคอกที่มีกลิ่นหอมหวานของหญิงสาวในอ้อมแขน ก่อนจะค่อย ๆ ขยับต่ำลงมาเรื่อย ๆ ไปตามเส้นทางบนเรือนร่างเปลือยเปล่าที่เขาเคยผ่านไปแล้วครั้งหนึ่งและรู้ซึ่งว่าหวานซ่านเพียงใด ชายหนุ่มรู้สึกถึงหัวใจที่กระหน่ำอยู่ในอก ด้วยรู้ว่าปลายทางสุดเส้นทางของการเดินทางครานี้อยู่ที่ไหน และเขาแทบจะทนรอไม่ได้เลย

ชายหนุ่มแทรกร่างใหญ่โตลงระหว่างสองขาเรียวยาวของหญิงสาว มือใหญ่ข้างหนึ่งคลึงเคล้นบนท้ายหนั้นแน่น อีกข้างสัมผัสตุ่มไตด้านหน้า เร่งเร้าอารมณ์ปรารถนาของคนที่ถูกสัมผัสให้พุ่งสูงจนแทบดำวอดิน

“ได้โปรด...” หญิงสาวอ่อนวอนเสียงแผ่วพลางหยัดสะโพกรับสัมผัสจากนิ้วเรียวยาว สัมผัสที่ดูเหมือนว่าจะทำให้เธอต้องการมากกว่านั้น ได้โปรด... ทำอะไรสักอย่างที่จะปลดปล่อยเธอให้หลุดพ้นไปจากความทรมานซ่านสยิวนี้... ได้โปรด...

คริสตอฟผละออกจากร่างงามที่กำลังดิ้นว่า ชายหนุ่มใช้เวลาเพียงไม่กี่วินาที กางเกงขาสั้นและชั้นในที่เขาใส่อยู่ก็หลุดออกไปจากร่าง มองเห็นหญิงสาวผกศีระชะขึ้นมามองเมื่อได้ยิน

เสียงเข่าฉีกของอะไรบางอย่าง นัยน์ตาที่หรีปรีอด้วยอารมณ์
เส่นหาเบิกกว้าง จ้องมองเขาบรรจงสวมถุงยางอนามัยลงไปใน
ความเป็นชายที่ฝังดงำ ชายหนุ่มยิ้มให้ก่อนจะเดินกลับไป
ทอดตัวแนบชิดร่างเปลือยเปล่ากลางเตียงกว้างอีกครั้ง

ลลินขยับขาเปิดทางให้ร่างใหญ่ที่แทรกลงมา หญิงสาว
หลับตาเหยอริมฝีปากรับจุมพิตหนองหนักตามอารมณ์ของคน
ที่มอบให้ รู้สึกถึงความแข็งแกร่งบางอย่างที่คุดันอยู่ตรงจุด
อ่อนไหว กระตุ้นให้เธอขยับแยกขาออกให้กว้างขึ้นโดยไม่รู้ตัว

เมื่อแน่ใจว่าคนได้ร่างพร้อม ชายหนุ่มขยับตัวช้า ๆ
เพื่อหลอมรวมสองร่างให้เป็นหนึ่ง แต่แล้วก็ต้องสบถอย่าง
ตระหนก เมื่อพบว่าเส้นทางที่พยายามแทรกสอดไม่เปิดโล่งดัง
หวัง คริสตอพหยุดเคลื่อนไหวเมื่อความแข็งแกร่งรุกรานเข้าไปใน
เส้นทางคับแคบได้เพียงนิดเท่านั้น ชายหนุ่มรู้สึกถึงร่างในอ้อม
แขนชะงักไปเช่นกัน

“ลลิน...คุณ...” ชายหนุ่มพูดต่อไม่ออก การที่ได้รู้ว่า
ผู้หญิงที่เขากำลังจะมีสัมพันธ์ลึกซึ้งด้วยยังไม่เคยมีประสบการณ์
มาก่อนทำให้ชายหนุ่มแทบทำอะไรไม่ถูก

ในตอนนี้อความต้องการของเขาพุ่งสูงในระดับที่ต้องได้รับ
การปลดปล่อย พร้อมทั้งจะโจนจ้วงฝักฝักตัวตนอันแข็งแกร่งกับ
เธอ แต่เขาจะทำเช่นนั้นได้อย่างไรกับผู้หญิงที่ยังไม่เคยมาก่อน

ชายหนุ่มรู้ดีว่าประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกของเธอจะเป็นความทรงจำที่จะอยู่กับเธอไปตลอดชีวิต และก็เป็นหน้าที่ของเขาที่จะทำให้เธอมีความทรงจำอันน่าประทับใจหากว่าจะเดินหน้าต่อ แต่ถ้าหากเขาไม่อยากเป็นผู้ชายที่จะพาเธอไปรู้จักกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง เขาก็ต้องหยุดเดี๋ยวนี้ ซึ่งแค่ความคิดว่าต้องหยุด ร่างกายเขาก็ปวดร้าวจนแทบขาดใจแล้ว

“จะให้ผมไปต่อไหม” ชายหนุ่มกระซิบถาม มองเห็นหญิงสาวนี้ว่หน้าด้วยความเจ็บปวด เขากลับใจรอฟังคำตอบของเธอ ก่อนจะรู้สึกทั้งโล่งอกและหนักใจในคราวเดียวกันเมื่อเธอพยักหน้า โล่งอกที่ไม่ต้องหยุดกลางคันในขณะที่ความต้องการแทบจะเผาเขาให้มอดไหม้ แต่ก็หนักใจเพราะไม่แน่ใจว่าเขาจะทำให้เธอประทับใจได้แค่ไหน เขาไม่อยากเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งเกลียดกลัวการมีสัมพันธ์ทางเพศไปตลอดชีวิต

ลึนหลบตาอย่างเขินอายหลังจากพยักหน้าตอบคำถาม เขา เธอตัดสินใจเดินหน้า มาถึงขั้นนี้แล้วจะให้หยุดได้อย่างไร แม้จะรู้สึกเจ็บร้าวร่างกายจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ แต่หญิงสาวก็ยังรู้สึกอยากหรืออยากเห็นว่าภายหลังความเจ็บปวดที่เกิดขึ้น จะมีบันไดสายรุ้งทอดสู่สวรรค์ที่เธอเพิ่งรู้จักอยู่หรือเปล่า และมีความมั่นใจอยู่ลึก ๆ ว่า เขายายหนุ่มจะดูแลเธอไปจนถึงสุดปลายสายรุ้งนั้น

แขนเสลายกขึ้นเกาะเกี่ยวรอบคอของชายหนุ่ม ไน้ม
ไบหน้าหล่อเหลาเข้าหาและเป็นฝ่ายเริ่มจุมพิตหนักหน่วงเสียเอง
และไม่นานเลยหญิงสาวก็รู้สึกเพริดไปกับสัมผัสหวิวของเขาอีก
ครั้ง

“เราจะไปกันซ้ำ ๆ” ชายหนุ่มกระซิบแผ่วขณะพาความ
แข็งแกร่งบดเบียดเข้าไปในเส้นทางอันคับแคบ ค่อย ๆ แทรกตัว
เข้าไปที่ละนิดอย่างช้า ๆ เมื่อเห็นเธอนิวหน้าก็หยุดให้หญิงสาว
ได้ปรับตัวรับความเป็นชายของเขา สลับกับจุมพิตอ่อนหวานที่
ช่วยเพิ่มอารมณ์หวิว จนกระทั่งในที่สุดสองร่างก็รวมเป็นหนึ่ง
เดียวโดยสมบูรณ์

“โอเคไหม” เขาถามเสียงอ่อนโยน รู้สึกเต็มอímในอก
แปลก ๆ เมื่อความแข็งแกร่งถูกโอบกอดด้วยความนุ่มอุ่นของเธอ
ลลนพยักหน้าอย่างเอียงอาย หน้าผากกลมกลึงมีเหงื่อ
เม็ดโป้งเกาะพราว ทำให้ชายหนุ่มอดก้มลงจุมพิตซบเหงื่อให้
ไม่ได้ ก่อนที่จะเลื่อนจุมพิตลงมาตามแก้มนวล เลื่อนไกลสัมผัส
แผ่วที่ซอกคอและไบหู ขบเม้มตึงหูเบา ๆ ก่อนจะเลื่อนริมฝีปาก
อุ่นมาประทับแนบที่ริมฝีปากอímของหญิงสาวอีกครั้ง

เมื่อได้ยินเสียงหญิงสาวครางอย่างสุขสมจากจุมพิตเร่
ร้าวของเขาชายหนุ่มก็เริ่มขยับตัว เขาถอนตัวออกช้า ๆ ก่อนจะ
เสือกกลับเข้าไปใหม่ ถอนตัวออกแล้วผลักดันเข้าไปใหม่ จากช้า

ๆ ค่อย ๆ เพิ่มจังหวะให้เร็วขึ้น เมื่อรู้สึกว่าคุณในอ้อมแขนขยับรับ
จังหวะจากเขาพร้อมเสียงครางแผ่วในลำคอ ทำให้ชายหนุ่มยิ่ง
เร่งจังหวะรุกรานให้เร่งเร็วมากขึ้นไปอีก จังหวะเร็วแรงกระหน่ำ
ชัดที่ขยับมาตวัดความรู้สึกให้พุ่งถึงขีดสุดและทำท่าจะแตกซ่าน
ในไม่ช้า ก่อนที่ทุกหยาดหยดของอารมณ์เสน่หาจะถูก
ปลดปล่อยออกมาพร้อม ๆ กับการผลักดันตัวตนอย่างร้อนแรง
ครั้งสุดท้าย

“ลิน...โอ...ลิน...” ชายหนุ่มครางเรียกชื่อหญิงสาวขณะทิ้ง
ตัวซุกซบอยู่กับหน้าอกอิม ซึมซาบกับความรู้สึกสุขสมอิมเอมที่
คุณในอ้อมแขนมอบให้ และไม่เสียใจเลยที่ตัดสินใจเดินเข้าไปทำ
ความรู้จักกับเธอ